

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3670/2024
06.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Мирјане Андријашевић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Стојковић, адвокат из ..., против туженог TYLLO доо Београд, чији је пуномоћник Михајло Матковић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2075/24 од 13.06.2024. године, у седници већа одржаној 06.03.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда Београду Гж1 2075/24 од 13.06.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1526/22 од 07.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог без броја од 13.05.2022. године, којим је тужиоцу, закључно са 23.05.2022. године, отказан Уговор о раду од 02.02.2022. године и наложи туженом да тужиоца врати на рад почев од 24.02.2022. године на даље, на неодређено време. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 203.625,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2075/24 од 13.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 1526/22 од 07.02.2024. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредбе парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23- други закон) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је Уговором о раду, закљученим дана 02.02.2022. године, засновао радни однос код туженог на неодређено време, за рад и обављање послова на радном месту „...“, са пробним радом у трајању од 6 месеци. Уговорено је и да пробни рад може престати и отказом од стране запосленог или послодавца пре истека времена за који је уговорен и истеком рока одређеног у уговору, у случају да запослени за време пробног рада није показао одговарајуће радне и стручне способности, при чему отказни рок не може бити краћи од 5 радних дана. Побижаним решењем туженог од 13.05.2022. године, тужиоцу је, пре истека периода пробног рада, на основу члана 36. став 3. Закона о раду и члана 9. ст. 2. и 3. Правилника о раду послодавца, отказан уговор о раду, јер није показао потребна стручна знања и способности, а што је утврђено на основу оцене стручних и радних способности тужиоца дате од стране његовог непосредног руководиоца, за период од 01.03.2022. године до 04.05.2022. године. Утврђено је да су тужиочева продуктивност и самосталност оцењене оценом незадовољава, да тужилац није показао одговарајуће стручне и радне способности током трајања пробног рада, нити се може очекивати да ће исте унапредити до истека пробног рада, због чега је HR Служби предложено да покрене поступак раскида радног односа.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио тужбени захтев, закључивши да је тужиоцу, сагласно одредбама чл. 36, 175. и 185. Закона о раду, те члана 9. Правилника о раду туженог бр 002 од 27.09.2021. године, законито отказан уговор о раду. Оцењено је и да тужени није био дужан да тужиоцу остави додатни рок за побољшање рада у складу са одредбом члана 179. став 1. тачка 1) Закона о раду, јер се ради о посебном случају престанка радног односа регулисаног одредбом члана 36. Закона о раду. Поред тога, послодавац је испоштовао законом прописан отказни рок и у образложењу побијаног решења дао јасне разлоге због чега тужилац није задовољио захтеве посла.

Другостепени суд је нашао да је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд правилно применио материјално право, те да је за своју одлуку дао јасне разлоге које прихвата и тај суд.

По становишту Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су, као неоснован, одбили тужбени захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду.

Одредбом члана 36. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05... 95/18-аутентично тумачење), прописано је да уговором о раду може да се уговори пробни рад за обављање једног или више повезаних, односно сродних послова утврђених уговором о раду (став 1). Пробни рад може да траје најдуже шест месеци (став 2). Пре истека времена за које је уговорен пробни рад, послодавац или запослени може да откаже уговор о раду са отказним роком који не може бити краћи од пет радних дана. Послодавац је дужан да образложи отказ уговора о раду (став 3). Запосленом који за време пробног рада није показао одговарајуће радне и стручне способности престаје радни однос даном истека рока одређеног уговором о раду (став 4).

Одредбом члана 175. став 1. истог закона, радни однос престаје, између осталог, истеком рока за који је заснован (тачка 1) и отказом уговора о раду од стране послодавца или запосленог (тачка 4).

Одредбом члана 185. став 1. Закона о раду прописано је да се уговор о раду отказује решењем, у писаном облику, и обавезно садржи образложење и поуку о правном леку.

Одредбом члана 9. Правилника о раду туженог прописано је, између осталог, да се уговором о раду може уговорити пробни рад за обављање једног или више повезаних, односно сродних послова утврђених уговором о раду, који може да траје најдуже шест месеци (став 1). Пре истека времена за које је уговорен пробни рад, у случају да запослени не покаже одговарајуће радне и стручне способности послодавац може отказати уговор о раду са отказним роком који не може да буде краћи од пет радних дана (став 2).

Законом о раду, предвиђена је могућност уговарања пробног рада за послове за које послодавац сматра да је неопходна претходна провера знања и способности. Уговорен пробни рад од шест месеци, представља у суштини заснивање радног односа под одложним условима (ако запослени покаже задовољавајуће резултате), уз могућност раскида закљученог уговора под раскидним условом (уколико запослени не задовољи на пробном раду). Како је, у конкретном случају, утврђено да, у току трајања пробног рада, тужилац није показао очекиване радне и стручне способности, потребне за обављање послова радног места „...“, што је детаљно наведено и образложено у побијаном решењу о отказу уговора о раду, то су основано нижестепени судови закључили да је решење туженог о отказу уговора о пробном раду правилно и на закону засновано.

Како је решење о отказу уговора о пробном раду оцењено као законито, то је правилно одбијен тужиочев захтев за враћање на рад сходном применом члана 191. став 1. Закона о раду.

На основу изнетог, Врховни суд налази да је приликом доношења одлуке о основаности захтева тужиоца, побијаном одлуком правилно примењено материјално право, па је, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Како је ревизија тужиоца одбијена, одбијен је и његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу чл. 153. и 154. став 2. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке. Применом истих одредаба одлучено је као у ставу трећем

изреке, јер трошкови састава одговора на ревизију не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Председник већа – судија
Жељко Шкорић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић